

Regeringsrätten

Rättsfall

Deltagande i kedjebrevspel = tillfällig förvärvsverksamhet

Besvär av Ingeborg J angående eftertaxering för 1972.

Ingeborg J deltog under 1971 i ett s k kedjebrevspel, Sverigespelet. För spelet gällde följande villkor. Spelare köpte nummerad andel för 130 kr. Så snart ytterligare andelar till ett antal av 2,6 gånger andelsnumret sålts och inregistrerats erhöll spelaren utdelning med dubbla insatsen, 260 kr. Om köpt andel hade nr 100 erhöles alltså utdelning då andelen nr 260 sålts. Spelet fortgick så länge nya andelar kunde säljas. Registrering av andelarna skedde centralt genom spelets arrangör. Andelar såldes direkt från spelarrangören eller genom förmedling av ombud.

Ingeborg J förvärvade under 1971 30 andelar i Sverigespelet för 3 900 kr och fick utdelning på samtliga andelar, sammanlagt 7 800 kr. Hon deltog även under 1972 och 1973 i olika kedjebrevspel. 1972 fick hon ingen nettobehållning. 1973 köpte hon i olika spel andelar för sammanlagt 35 500 kr och erhöles 60 650 kr i utdelning.

Ingeborg J:s man Gunnar J hade under åren 1971—1973 såsom ombud i stor omfattning sålt eller förmedlat andelar i olika spel. Han hade även själv arrangerat spel samt såsom spelare deltagit i olika spel med betydande insatser.

Hos LSR yrkade TI att makarna J skulle eftertaxeras för vinster på kedjebrevspel — Ingeborg J för ett belopp av 3 900 kr såsom för inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet.

LSR yttrade beträffande eftertaxering av mannen: Av handlingarna i målet framgår att Gunnar J under 1971 deltagit som spelare i s k kedjebrevspel (Sverigespelet) och erhöles vinster med sammanlagt minst 36 400 kr, varav han som insats erlagt 18 200 kr. Gunnar J har också förmedlat insatser från andra spelare. För detta arbete synes han dock ej ha erhöles någon provision. De av G J erhöles vinsterna får i sin helhet anses vara att hänföra till inkomster, som ej grundas på någon arbetsprestation, och utgör därför ej skattepliktig inkomst. TI:s yrkande om att vinsterna skall upptas till beskattning vid J:s inkomst av tjänst kan vid sådant förhållande ej vinna bifall.

Beträffande eftertaxering av Ingeborg J anförde LSR: Av handlingarna i målet framgår att Ingeborg J deltagit som spelare i Sverigespelet och under beskattningsåret erhöles vinster med sammanlagt 7 800 kr, varav som insats erlagts 3 900 kr. Då vinsterna enligt vad LSR ovan funnit ej utgör skattepliktig inkomst, finner LSR TI:s yrkande om att vinsterna skall tilläggas Ingeborg J:s inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet ej kunna vinna bifall.

TI fullföljde sin talan och anförde därvid följande: De på grund av deltagande i de s k kedjebrevspelen erhöles vinsterna — uppburna belopp med avdrag för gjorda insatser — borde betraktas som skattepliktig inkomst för makarna J. Inkomsterna kunde inte anses motsvara vinst i svenskt lotteri, då vinsterna inte fallit ut på grund av den slump, som kännetecknas av lotteri. Vinstmöjligheterna hade varit avhängiga av de intäkter, som tillfallit anordnaren av spelen genom försäljning av andelar i vilken verksamhet Gunnar J deltagit. Insatsernas storlek tydde ej heller på att fråga var om lotteri i egent-

lig mening utan om en i vinningssyfte gjord spekulation. — I målet yrkades även skattetillägg.

KR i Sundsvall biföll TI:s yrkande om eftertaxering och anförde som skäl beträffande mannen bl a: De av Gunnar J uppburna beloppen i samband med deltagande i s k kedjebrevspel kan med hänsyn till spelreglernas utformning inte anses hänförliga till vinst i svenskt lotteri, vilken enligt 19 § kommunalskattelagen inte räknas till skattepliktig inkomst. Gunnar J:s deltagande i spelet får i stället anses som inkomstgivande verksamhet av tillfällig natur, varav intäkten enligt 31 och 32 §§ KL skall beskattas såsom hänförlig till förvärvskällan tjänst.

Beträffande eftertaxeringen av Ingeborg J anförde KR: Av förenämnda skäl är jämväl Ingeborg J skattskyldig för inkomst av sådan spelverksamhet. Denna inkomst bör med hänsyn till vad i målet förekommit upptas till 3 900 kr, för vilken hon skall eftertaxeras.

I besvär hos RR yrkade Ingeborg J att LSR:s beslut skulle fastställas.

RR yttrade: Såsom KR funnit får Ingeborg J:s deltagande i spelen anses hänförlig till sådan inkomstgivande verksamhet av tillfällig natur som anges i 31 § KL. Hon är därför skattskyldig för inkomsten av verksamheten såsom för inkomst av tjänst. — RR lämnar besvären utan bifall. (RR föredr. 3.5; dom 29.5.1978).

Anm.: Ingeborg J:s inkomsttaxering 1974 avgjordes samtidigt av RR med samma utgång och motivering.

Resor med bil till och från arbetsplatsen vid ”dubbel” bosättning

Besvär av TI angående Inger F:s inkomsttaxering 1973. — I sin deklaration yrkade Inger F avdrag för kostnad för resor för 219 dagar med bil mellan sitt föräldrahem i Östra Ämtervik och sin arbetsplats i Karlstad med 6 818 kr. Beloppet beräknades med tillämpning av RSV:s anvisningar (RSV 1972:8:5) angående avdrag för resor med bil mellan bostad och arbetsplats för en färdsträcka av 2 628 mil efter 3 kr 40 öre per mil för 1 000 mil och 2 kr 10 öre per mil för 1 628 mil.

TN medgav avdrag för kostnad för resor mellan bostad och arbetsplats med 400 kr, motsvarande kostnad för resor med allmänna kommunikationsmedel inom Karlstad mellan den bostadsrättslägenhet som Inger F innehade och arbetsplatsen.

Hos LSR anförde Inger F: Hon hade övernattnat i Karlstad ca 40 gånger och rest mellan Östra Ämtervik och Karlstad ca 180 dagar. Hennes minderårige son hade vistats i föräldrahemmet och hon hade regelbundet hjälpt till med de löpande sysslorna i föräldrarnas jordbruk. En syster till henne hade under första halvåret bott i lägenheten i Karlstad. Inger F hade därefter försökt sälja bostadsrätten till lägenheten. Möblerna i lägenheten ägdes av systemern.

LSR yttrade: Mot Inger F:s bestridande kan inte anses styrkt att hon bott 150 arbetsdagar i Karlstad. LSR finner i stället att hennes uppgift att hon under 180 dagar rest mellan bostaden i Östra Ämtervik och arbetsplatsen i Karlstad bör godtagas. Vid sådant förhållande är hon berättigad till avdrag för kostnad för bilresor med 5 836 kr (180 dagar x 12 mil = 2 160 mil, varav 1 000 mil beräknat efter 3 kr 40 öre per mil och 1 160 mil efter 2 kr 10 öre per mil). Med hänsyn till att avdrag för resor mellan Östra Ämtervik och Karlstad sålunda medges bör det medgivna avdraget för bussresor till och från arbetet nedsättas till skäligen 70 kr.

I besvär hos KR yrkade TI att avdraget för resekostnader skulle nedsättas till det av TN medgivna beloppet 400 kr. — KR i Gbg: ej ändring.

TI gick vidare till RR och anförde bl a:

Jag anser det felaktigt att stat och kommun genom skattsedeln skall subventionera vissa skattskyldigas dubbla boende, som inte är en följd av en familjs arbete på skilda orter. Finns på arbetsorten tillgång till fullgod bostad anser jag att avdraget för kostnader för dagliga resor skall beräknas med utgångspunkt från denna bostad. Såvitt jag kunnat finna har denna fråga inte prövats av RR. Med den ökning som årligen sker av dubbelt boende måste det vara av allmänt intresse att få denna fråga belyst. Däremot har frågan om avdrag för dagliga resor från sommarstuga prövats och avdrag för dessa resekostnader vägrats, RÅ 1937 Fi 471. — Enligt anvisningarna till 33 § KL är skattskyldig berättigad till avdrag för skälig kostnad för resor till och från arbetsplatsen. Jag anser att skäligheten inte endast skall inrymma vad RSV angett i sin anvisning om avdrag för kostnad för resor med bil mellan bostad och arbetsplats utan även mellan vilken av den skattskyldiges bostäder och arbetsplats avdrag skall beräknas. Inger F ägde under 1972 en bostadsrättslägenhet om två rum och kök i Karlstad. Under 40 dagar spridda över året reste hon från denna bostad till arbetsplatsen och under resterande 180 dagar från bostaden i Östra Ämtervik — som är beläget sex mil från Karlstad. KR har medgett Inger F avdrag för dagliga resor i den omfattning som det passat henne att övernatta i de två bostäderna. Min uppfattning är att avdraget för kostnader för dagliga resor skall beräknas som om alla resorna skett från bostaden i Karlstad och att kostnaderna för resorna från Östra Ämtervik är ej avdragsgilla personliga levnadskostnader.

RR: ej ändring. (RR föredr. 25.4; dom 25.5.1978.)

Anm.: Se prop 1920:191 s 547, KGA Sandström, Om beskattning av inkomst av tjänst m m 1945 s 260. Tidskriften Taxeringsnämnden 1960 s 227, 228, 233, H. Björne Avdrag för resor mellan bostaden och arbetsplatsen.